

Adlî Tıp Müessesesi Kanunu

(Resmî Gazete ile ilâm : 11 . VII . 1953 - Sayı : 8455)

No.
6119

Kabul tarihi
8 . VII . 1953

Birinci Bölüm

Kuruluş

MADDE 1. — Adalet işlerinde bilir kişilik vazifesiyle mükellef olmak üzere Adalet Vekâletine bağlı (Adlî Tıp Müessesesi) kurulmuştur. Vekâlet lüzum gördüğü yerlerde şubeler de açabilir.

MADDE 2. — Adlî Tıp Müessesesi, Adlî Tıp Meclisi, Adlî Tıp Müessesesi Reisliği ile morg, müşahedehane, kimyevi tahlil ve fizik tetkikleri ihtisas şubelerini ve adlî tabiplikleri ihtiva eder.

MADDE 3. — Adlî Tıp Müessesesi, mahkemeler ile sorgu hâkim ve Cumhuriyet müddeiumumilikleri tarafından adlî tıp ile ilgili olarak tevdi edilecek mevzular üzerinde ilmî ve fennî mütalâalarını, nizamnamesinde gösterilecek müddetler içinde bildirmekle mükelleftir.

İkinci Bölüm

Tâyinler

MADDE 4. — Adlî Tıp Müessesesi Reisi aynı zamanda Adlî Tıp Meclisinin de reisidir.

Adlî Tıp Müessesesi Reisi ile meclis asil ve yedek âzaları, Adalet Vekilinin inhası üzerine millî irade ile tâyin olunurlar.

MADDE 5. — Adlî Tıp Müessesesi Reisine yardım ve bulunmadığı zamanlarda yalnız müessese reisliği vazifelerinde vekâlet etmek üzere bir reis muavini bulunur.

MADDE 6. — Her ihtisas şubesinde bir mütehassıs müdür ve lüzumu kadar mütehassıs, memur ve müstahdem bulunur. Müdürlerden birinin mazeret veya gayubeti halinde en kıdemli mütehassıs işine vekâlet eder.

İhtisas şubelerinde tetkik edilecek meselelerin mahiyet ve ehemmiyetine göre, lüzumunda şube müdürünün talep ve müessese reisinin tensibi ile ve şubede bulunan mütehassısların ihtisası haricinde olmak üzere dışardan bir mütehassıs çağrılabilir. Bu mütehassısa riyasetçe mesaisiyle mütenasip bir ücret takdir edilir.

MADDE 7. — Adlî Tıp Müessesesi reis muaviniyle ihtisas şubelerinin müdür ve mütehassısları, raportörler, adlî tabipler, asistanlar ve idare müdürü, Adlî Tıp Müessesesi Reisinin inhası üzerine Adalet Vekâletince ve diğer memur ve müstahdemler ise Adlî Tıp Müessesesi Reisliği tarafından tâyin olunurlar.

Tâyinlerde adlî tıpta mütehassıs olanlar tercih edilir.

Üçüncü Bölüm*Adli Tıp Meclisi*

MADDE 8. — Adli Tıp Meclisi, Adli Tıp Müessesesi Reisinin Riyaseti altında olmak üzere iki adli tıp mütehassısı ile birer (İç), (Kadın - doğum), (Akıl - sinir) hastalıkları ve (Cerrahi), (Patolojik anatomi), (Tıbbi kimya veya kimya) mütehassıslarından tereküp eder ve adli tıp mütehassısı yedek iki âzası bulunur.

MADDE 9. — Meclisçe incelenecek meselenin mahiyet ve ehemmiyetine göre meclis, müzakere mevzuu ile ilgili tıp ve sair ihtisas şubelerinden bir mütehasssın dâvet edilmesine karar verebilir. Mütehasssı reye iştirak etmemekle beraber mütalâasını bir rapor ile Meclis Riyasetine bildirir. Mütalâanın bir sureti Meclis kararı ile beraber ait olduğu mercie gönderilir. Bu mütehasssı mesaisi ile mütenasip Meclisçe bir ücret takdir olunur.

MADDE 10. — Adli Tıp Meclisi, bu kanunun şumulüne giren işlerde bilir kişi tarafından verilip mazmunları itibariyle Cumhuriyet müddeiumumilikleri ve kaza mercilerince kanaat verici mahiyette görülmiyen veya birbirlerine mübayin bulunan raporlar hakkında ilmî ve fennî mütalâasını bildirir.

Meclis, mürettep âzasının tamamı ile toplanır ve ekseriyetle karar verir. Âzadan birinin mazeret veya gaybubeti halinde eksiklik yedek âza ile tamamlanır. Ancak tetkik edilecek mevzuun ilgili bulunduğu mütehasssı âza hazır bulunmadıkça o husus hakkında müzakere icra edilemez.

Meclis Reisine, mazereti veya gaybubeti halinde en kıdemli âza vekâlet eder.

Meclis lüzum gördüğü hallerde kararını vermeden önce tetkik eylediği mevzu ile ilgili bulunan evrakın tasdikli suretlerini mahallinden istiyebileceği gibi mutlaka aslı üzerinde tetkikat icrasına zaruret bulunduğu takdirde bunları da istiyebilir.

Alâkah şahısları lüzumunda muayene ve usulüne tevfikân istievap edebilir. Her türlü tetkikatı yapar ve yaptırabilir.

Meclis, acele olan işleri diğerlerinden önce karara bağlar. Müstaceliyetin takdiri reisin teklifi ve meclis ekseriyetinin kararıyla olur.

Meclisin kararları nihai olmakla beraber mahkemelerin delilleri serbestçe takdir hususundaki salâhiyetlerini takyit etmez.

Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 10 ncu maddesinin hükümleri mahfuzdur.

Dördüncü Bölüm*Adli tabipler*

MADDE 11. — Vazife hudutları, Adalet Vekâletince tâyin ve tesbit edilen mahallerde lüzumu kadar adli tabip bulundurulur. Adli tabipler, adli tababet ihtisaslarını yapmış olanlardan kur'a ile tâyin olunurlar.

Adli tıp ihtisası için müracaat edenler, 5979 sayılı Kanun hükümlerine tâbi değildir. Ancak bu gibiler Adalet Vekâletinin tensip edeceği yerlerde adli tabip olarak dört sene vazife görmeye mecburdurlar. Bu mecburiyete riayet etmiyenler ile asistanlığı tamamlamıyanlar veya tâyin olunan yere gitmekten imtina edenlerden aldıkları maaş ve tahsisatlar istiadat olunur.

MADDE 12. — Adli tabipler, memur buldukları kaza çevresi içindeki mahkemeler, sorgu hâkimleri ve Cumhuriyet müddeiumumileri tarafından adli tıpla ilgili olmak üzere lüzum gösterilecek otopsi, muayene ve keşifleri icabında mahalline de gitmek suretiyle yaparak bu husustaki raporunu vermek ve vukubulacak

davete binaen sözlü mütalâalarını bildirmekle mükelleftirler.

Adlî tabiplerin memur buldukları kaza çevresi dışında bir işe çağırılmaları halinde gitmeleri buldukları yer müddeiumumisinin tensibine bağlıdır.

Adlî tabipler buldukları yerlerde mevcut resmî sağlık müesseselerinin fennî ve tıbbi vasıta ve mahallerinden istifade ederler.

MADDE 13. — Adlî tabipler, bulunduğu yer ve vazifeler dışında her hangi bir yer ve vazifede istihdam olunamazlar.

MADDE 14. — Üniversite bulunan şehirlerdeki adlî tıp ve kimya enstitüleriyle sinir ve ruh hastalıkları klinikleri de, bu şehirlerdeki adlî hâdiselerden dolayı, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa göre bilir kişi sayılır. Bu enstitü ve kliniklerde tetkik edilecek adlî tıpla ilgili işler, 15 nci madde mucibince yapılacak nizamname ile tesbit olunur.

Beşinci Bölüm

Müteferrik hükümler

MADDE 15. — Bu kanunda gösterilen bütün vazifelerin icra sureti ve asistanların kabul ve yetiştirme şartları nizamname ile tesbit olunur.

MADDE 16. — Müşahede altında bulundurulmak veya muayene edilmek üzere müessesede kalmalarına lüzum görülenlerin, müessesede kaldıkları müddetçe yatacak yerleri, yiyecek ve ilâçları müessesece temin olunur.

MADDE 17. — Adlî Tıp Müessesesi ve Meclis Reisi ile Meclis asil ve yedek âzalarına, şube mütehassıs müdürleri ve mütehassısları ile adlî Tıp Müessesesi Reis muavini, Adlî Tıp Meclisi raportörlerine ve adlî tabiplere bağlı (3) sayılı cetvelde (kadro derecelerine göre gösterilen) miktarlarda tazminat verilir.

MADDE 18. — On yedinci madde mucibince tazminat alabilecek olanlar muayenehane açamıyacakları gibi her hangi bir ücret veya sair menfaat mukabili hasta, resmî veya hususi bir vazife kabul edemezler.

MADDE 19. — Devlet Memurları Aylıklarının Tevhit ve Teadülüne dair olan 3656 sayılı Kanuna bağlı (1) sayılı cetvelin Adalet Vekâleti bölümünden ilişik (1) sayılı cetvelde yazılı kadrolar kaldırılmış ve bağlı (2) sayılı cetvelde derece, sayı ve unvanları yazılı memuriyetler, Adalet Vekâleti bölümüne eklenmiştir.

MADDE 20. — 19 Nisan 1926 tarih ve 813 sayılı Adlî Tıp Müessesesi Kanunu meriyetten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanuna göre Adlî Tıp Müessesesi kuruluncaya kadar eski müessese vazifesine devam eder.

GEÇİCİ MADDE 2. — 1953 yılı Muvazenei Umumiye Kanununa bağlı (A/1) işaretli cetvelin Adalet Vekâleti kısmındaki 219 ncu (Hâkim tahsisatı) faslından (70 000) lira, aynı kısımda (özel kanunu gereğince adlî tababetle ilgili olarak ödenecek tazminat) adıyla yeniden açılan 220 nci fasla fevkalâde tahsisat olarak aktarılmıştır.

MADDE 21. — Bu kanun neşri tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

MADDE 22. — Bu kanun hükümlerini icraya Adalet Vekili memurdur.

9 Temmuz 1953

[1] SAYILI CETVEL

D	Vazifenin çeşidi	Sayı	Aylık	D.	Vazifenin çeşidi	Sayı	Aylık
	Adalet Vekâleti						
	MERKEZ						
	<i>Adli Tıp İşleri Umum Müdürlüğü</i>						
3	Umum Müdür	1	100	5	Adli tabip	1	80
5	» » muavini	1	80	6	» »	3	70
6	Morg Müdürü	1	70	7	» »	4	60
7	Müşahedehane Müdürü	1	60	8	» »	6	50
6	» doktoru [1]	1	70	9	» »	8	40
6	Kimyahane müdürü	1	70				
7	Bakteriyolog	1	60				
7	Kimyager	2	60				
10	Asistan	13	35				
					<i>Adli Tıp İşleri Kalemi</i>		
				9	Başkâtip	1	40
				10	İdare ve hesap memuru (Ayniyat muhasibi)	1	35
				12	Dosya memuru	1	25
				12	İdare ve hesap memur refiki	1	25
				13	Mubassır ve müstahzır	3	20
				13	Kâtip	4	20
				14	»	1	15

[2] SAYILI CETVEL

	Adalet Vekâleti			10	Asistan	15	35
	MERKEZ			5	Eczacı (Ayniyat memurluğunu da yapar)	1	80
	<i>Adli Tıp Müessesesi Reisiği</i>			8	İdare müdürü	1	50
2	Adli Tıp Müessesesi ve Meclis Reisi	1	125	8	Başkâtip	1	50
3	Meclis âzası	8	100	11	Hesap memuru	1	30
4	» yedek âzası	2	90	11	Emanet memuru	1	30
4	Adli Tıp Müessesesi Reis Muavini	1	90	11	Dosya memuru	1	30
4	Şube mütehassıs müdürleri	4	90	11	Hemşire	2	30
5	Adli Tıp Meclisi raportörü (Doktor)	1	80	12	Kâtip	5	25
6	Adli Tıp Meclisi raportörü (Doktor)	1	70	12	Mubassır	2	25
5	Mütehassıs (İhtisas mevkii)	1	80	12	Müstahzır	2	25
6	» » »	4	70	4	Adli tabip	4	90
7	» » »	4	60	5	» »	4	80
				6	» »	6	70
				7	» »	8	60
				8	» »	8	50
				9	» »	10	40

[1] Müşahedehane müdürlüğü de yapar.

[2] Müessese dâhilinde müdür muavinlikleri ve asistanlık gibi tabii vazifelerde de kullanılabilir.

[3] SAYILI CETVEL

D.	Tazminat miktarı Lira
2	400
3	300
4	250
5	200
6	150
7	150
8	100
9	100

Riyaseti Cumhura yazılan tezkerenin tarih ve numarası

: 8 . VII . 1953 ve 1/469

Bu kanunun ilânının Başvekâlete bildirildiğine dair Riyaseti Cumhurdan gelen tezkerenin tarih ve numarası

: 9 . VII . 1953 ve 4/288

Bu kanunun görüşmelerini gösteren tutanakların cilt ve sayfa numaraları

Cilt Sayfa

17 273

22 119

24 199:200,201:209,243:283,295:305,308:

318,323:324,325,329,333,342,387:390

[Birleşim : 104 — 198 sıra sayılı Basmayazı 101 nci Birleşim Tutanığına bağlıdır.]